A°. 1840. N°. 61.

LEYDSCHE COURANT.

WOENSDAG, 20 MEI.

NEDERLANDEN.

LEYDEN, 19 Mei.

Het zoontje van *J. W. de Keyzer*, op de Beestemarkt alhier, oud 10 jaren, Zondag namiddags ten 4 ure, even buiten de Witte Poort in het water gevallen en voor dood er uitgehaald, is door het bereidvaardig en belangloos hulpbetoon van de heeren *van Lier* en *Brunings*, officieren van gezondheid der 5de afdeeling infanterie, alhier in garnisoen, na eene kunstbewerking van meer dan drie kwartier uurs, weder als in het leven is terug geroepen en aan zijne nu verheugde ouders terug gegeven.

— Men meldt uit 's Gravenhage van den 18den Mei:

De zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van heden werd onder anderen bijgewoond door HH. Exc. de Minister van Financien *ad interim* en dien van Binnenlandsche Zaken. Drie ingekomen verzoekschriften, betreffende de herziening der grondwet, vooral met opzigt tot de scheiding van Zuid- en Noord-Holland, worden aan de Commissie tot de verzoekschriften verzonden.

Hierna gaat men over tot de aan de orde van den dag zijnde beraadslagingen, *over de begrootingswetten van 's Rijks uitgaven en inkomsten van het jaar* 1840.

Negentien leden laten zich daarover in verschillenden zin uit. Voor de genoemde wetten spreken de heeren: *van Sytzama*, *van der Gronden*, *Snouck Hurgronje*, *Hinlopen*, *van Rappard*, *Collot d'Escury*, *van de Poll*, *van Hemert* en *Beelaerts*.

De heer *van Sytzama* zegt hoofdzakelijk: Bij het eerste voorstel onzes Voorzitters, om de begrootingswetten in deliberatie te brengen, is het U Edel Mog. bekend, dat ik heb voorgesteld de discussien te verdagen tot dat de verwacht wordende wet omtrent de 6 en een half millioen voor het Syndicaat, welke in naauwe betrekking tot de begrooting stond, zoude zijn ingekomen; ik voedde daarbij nog de hoop, dat de Regering zich tevens dat uitstel zou te nutte maken, om van hare volharding in het weigeren van de zoo algemeen begeerde Ministeriële verantwoordelijkheid terug te komen. — Mijn voorstel werd door de vergadering bij acclamatie aangenomen. — De Regering heeft aan het uitgedrukt verlangen voldaan en eene wet tot aanvulling van de begrooting voor het Syndicaat ingezonden, ten gevolge waarvan de deliberatien over de begrootingswetten zijn bepaald geworden op Woensdag ll. Het oogenblik der bepaalde beraadslagingen daar zijnde, werd ons door den Minister van Financien de terugkeer tot mildere beginselen aangekondigd en de belofte gedaan, dat de Regering aan het standvastig uitgedrukt verlangen der Staten Generaal zoude voldoen, en binnen kort een wetsontwerp tot regeling dier verantwoordelijkheid zoude aanbieden. Bij die gelegenheid, Edel Mog. Heeren! heb ik behoord tot degenen, welke meenden, dat wij niet mogten berusten in de bloote belofte alleen, maar dat wij in deze voor den Staat zoo gewigtige aangelegenheid verpligt waren, het daartoe strekkende wetsontwerp zelve te verlangen, vóór wij tot de beraadslagingen over de begrootingswetten konden overgaan. — Eene overgroote meerderheid besliste in dien zin en de beraadslagingen werden op nieuw uitgesteld, terwijl de Regering, ik moet het erkennen, zich beijverd heeft om aan ons verlangen te voldoen, en reeds op voorgisteren het verlangde wetsontwerp aan deze Kamer heeft ingezonden, ten gevolge waarvan de beraadslaging toen op dezen dag is bepaald. — Tot hiertoe genaderd, E. M. H.! meen ik te kunnen vragen, met welk doel is door de aanzienlijke meerderheid in dien geest beslist? Zeker met geen ander, dan dat men de verwerping of aanneming der begrootingswetten in een direct verband stelde met het reëel aanbieden van een wetsontwerp, houdende verantwoordelijkheid van Ministers; met andere woorden, dat de vertegenwoordiging in deze hoogst gewigtige aangelegenheid gebruik meende te moeten maken van den eenigen Constitutionelen hefboom, het weigeren van subsidiën, indien niet werd voldaan aan het door haar zoo stellig te kennen gegeven verlangen, moetende strekken tot het bekomen van zekerheid, dat een verkeerd beheer van 's lands geldmiddelen, gelijk er heeft plaats gehad, voor het vervolg zoo veel mogelijk geweerd worde, welk doel niet anders dan door de invoering van de verantwoordelijkheid der Staatsambtenaren bereikbaar is, en bovendien gevorderd wordt, zoowel in 's lands belang als der Koninglijke Majesteit. — Met welk andere einde werd de beraadslaging over de begrootingswetten vertraagd, dan om af te zien of de Regering niet nog zou treden in het geven van den verlangden waarborg voor de toekomst, in het doen der meest beteekenende schrede van toenadering tot de meening dezer Kamer, en tot de vordering van het algemeen. Deed zij dit niet, bleef zij in hare weigering volharden, dan zou de Kamer zeker tot de afwijzing der begrooting zijn overgegaan. — Elf leden, die tegen het bedoeld uitstel hebben gestemd, schijnen het verband in dezen niet te hebben ingezien. Of zou de Kamer, door het uitstel, ingewikkeld aan de Regering een uitzigt hebben willen openen, waarvan wij de verwezenlijking niet zouden bedoeld hebben! Dit lag zeker niet in de bedoelingen der Kamer; het zou ook tenminste sprekers wijze van zien zijn geweest, toen hij het voorstel tot verschuiving deed. — Hij acht zich gelukkig, dat hij door dit middel zijn doel bereikt, zulk een waarborg tegen dezen prijs bedongen heeft. Indien dus de Minister van Financien *ad interim* hem de verzekering kan geven, dat de Regering tevens van haar voorstel omtrent voortdurende middelen heeft afgezien, zal hij de begrootingswetten volgaarne aannemen. — Steeds, zegt de spreker verder, heb ik behoord onder degenen, die het fatale volhardingsstelsel hebben bestreden; negen jaren lang heb ik de buitengewone inspanning mede teregengewerkt, en ontelbare keeren den gapenden afgrond aangewezen, welken wij naderden. Helaas! mijne vooruitzigten zijn maar al te zeer bewaarheid geworden. Denkt niet, Edel Mog. Heeren! dat ik, die niet in de bijna algemeene begoocheling heb gedeeld, er nu behagen in schep, onze dwalingen en misslagen in het geheugen terug te roepen. Verre van mij; mijn hart bloedt bij de herinnering derzelve. Maar ik meende dit weinige te moeten aanstippen, om daardoor aan te toonen, dat de ongelukkige toestand van zaken, welke daardoor is geboren geworden, thans bestaat, en dat, naar mijne overtuiging, aan geen lager cijfer der begrootingswetten voor het loopende jaar te denken is, maar integendeel die voor het volgende jaar nog zelfs een hooger beloop zal moeten aanwijzen. Doch daar alzoo in de gegeven omstandigheid de begrooting en nog meer andere voorgestelde veranderingen zullen worden daargesteld, dan verkrijgen, met die waarborgen en middelen in de hand, beloften ook voor mij hooger waarde; dan, met zoodanige middelen in de hand, en bij overweging, dat de beoogde opnemingen enz. toch altijd in het jaar 1841 eerst zouden kunnen werken, geve ik gaarne ook mijnerzijds een bewijs van toenadering; dan geef ik nog gaarne een half jaar tijds tot algeheele ordelijke afdoening onzer aangelegenheden. In dien tijd gaat niets verloren; bij het einde van dat korte tijdsbestek zijn wij bekleed met dezelfde kracht en middelen, als welke wij willen verleenen, om gemeenschappelijk met de Regering, de zaken van het Vaderland finaal te regelen en de ongelegenheden uit den weg te ruimen, en op deze wijze zal eene nieuwe, betere en zekerder orde van zaken voor de Natie ontstaan, uit oorzaken, waarvan de kennisneming steeds een' pijnlijken indruk zal achterlaten.

De heer *Hinlopen* dringt er ten sterkste op aan, dat de Regering het bestaande kwaad ten opzigte van ons financiewezen in het hart aantaste; wezenlijke spaarzaamheid, openhartigheid en vereenvoudiging daaromtrent aan den dag legge; het oog sla op de geschiedenis van dat financiewezen gedurende de verloopene jaren dezer eeuw; zoo doende eene algemeene ramp voorkome, die hij niet wil afschetsen, en er toe medewerke, om in ons vrije Vaderland, vrede en eendragt te doen heerschen.

De heer *van Rappard* toont aan, hoe in de laatste maanden in vele opzigten aan de wensch der Kamer is te gemoet gekomen. Het cijfer der begrooting is met twee millioen verminderd; de blootlegging nopens den wezenlijken staat van 's lands geldmiddelen is plegtig toegezegd; vele andere waarborgen voor de toekomst zijn verworven, met name de afschaffing van het Amortisatie-Syndicaat, het uitzigt op betere grondwettige bepalingen nopens het financiewezen, de verantwoordelijkheid der Ministers, betere regeling der Rekenkamer; onder die omstandigheden, en lettende op het evenwigt, dat tusschen de Staatsmagten behoort te bestaan, op de houding, die zoogenaamde tolken der openbare meening wel eens aannemen en op andere verschijnselen, zal hij voor de onderhavige wetten stemmen.

De heer *Junius van Hemert* uit den wensch, dat de Regering op de voordragt nopens de 56 millioen nog mogt terugkomen, ten einde het bezwarend voorschot der Handel-Maatschappij af te kunnen lossen, en men weder eene bijdrage uit de inkomsten der Overzeesche Bezittingen onder de middelen zou zien opgenomen.

De heer *Beelaerts* wil uit de vroegere aanvrage van 4 millioen voor het Amortisatie-Syndicaat niet besloten hebben, dat een te kort van 80 millioen bij dat ligchaam zou bestaan. De voornaamste posten, waaruit die 4 millioen bestond, waren van dien aard, dat zij niet weder konden terugkeeren. — Overigens behooren de begrootingswetten op zich zelve te worden beschouwd. Het vroeger bedrag van de kosten voor het Departement van Financien vloeit daaruit voort, dat, tijdens sprekers administratie, de perceptie-kosten en uitgaaf gebragt werden, die vroeger van de inkomsten werden afgetrokken. — Dat thans geene toelage uit de Overzeesche Bezittingen onder de middelen is gebragt, is alleen aan het verwerpen der leeningswet van 6 millioen te wijten. — Men moet zich daarom niet verbeelden, dat die bezittingen niet tot vermindering van de lasten der Natie bijdragen, daar zij integendeel voor het loopende jaar met een last van *f* 9,800,000 bezwaard zijn.

De heer *van de Poll* zegt, dat door de aanneming der begrooting men op den goeden weg zou kunnen voortgaan; hare verwerping zou groote nadeelen kunnen veroorzaken.

Tegen de begrootingswetten hebben zich verklaard de heeren: *Romme*, *van Dam van Isselt*, *Luyben*, *Sandberg*, *Gouverneur*, *Schimmelpenninck* en *Luzac*. Zij meenden, dat de afgestemde begrootings- en de tegenwoordige wet met der daad geen verschil aanbood; dat men niet genoeg bezuinigingen op het oog hield; dat de waarborgen voor de toekomst nog steeds in toezeggingen of bloote ontwerpen bestonden, enz.

De heer *van Dam* had de credietwet geenzins afgestemd, omdat hij gelden tot het volhouden der gewone uitgaven wilde weigeren; integendeel, zou hij voor die credietwet gestemd hebben, indien, door eene kleine bijvoeging tot die wet, de Regering van hare wezenlijke geneigdheid tot regularisatie der financien had doen blijken. Maar zulk eene neiging bleef haar steeds vreemd. Wij hebben uitstel van executie verleend. Thans zijn stellig beloften gedaan, dat de begrootingen beter zouden sluiten enz. — Maar de spreker moet het betreuren, dat bij deze beloften weder van den achtbaren naam des Konings is gebruik gemaakt. Dit is onbetamelijk en ongrondwettig. Bovendien heeft eene twaalfjarige ondervinding hem geleerd, hoeveel men aan beloften hechten moet, en dit geldt hier te meer, daar de tegenwoordige Minister van Financien volgens zijne stellige verklaring, bij de eerstvolgende aanbieding eener begrooting niet meer aan het hoofd van dat departement zal staan. — Minder wil de spreker nog stilstaan bij het cijfer, dan bij de noodzakelijkheid van ordelijkheid in de begrooting. — Daarvan hangt de toekomst, de redding van het financiewezen af. — Bij oorlog heeft men bezuinigingen gemaakt. Waarlijk zij waren noodig. Bij dat departement heerschte toch eene vrijgevigheid, die tot het vermoeden kon leiden, dat eene verborgene goudsmijn tot deszelfs beschikking stond. Het is dan ook geen wonder, dat dezelve oorlogschatten verslonden heeft. En nog heeft die mildheid niet opgehouden. Er zijn onlangs toelagen van *f* 2000 aan Generaals, om te verhuizen, en dergelijke toegestaan. Hij wil nu nog niet verder aandringen op bezuinigingen in de uitgaven van oorlog, deze behooren echter, zijns inziens, niet verder voortgezet te worden, want ook hij kent de les: *si vis pacem, para bellum*. — Daarentegen acht hij eene geheel nieuwe wetgeving omtrent militie en schutterijen, ook uit het oogpunt van bezuiniging, hoogst wenschelijk. Dat men *f* 50,000 van de uitgaven voor marine heeft afgenomen, kan hij ook niet goedvinden; men moet dien stut van onzen nationalen voorspoed, de zeemagt, niet verzwakken. Maar wat hebben wij, zegt de spreker ons met zulke berekeningen van ondergeschikt belang, met geheele of halve tonnen gouds bezig te houden, wanneer de treurige algemeene toestand van 's lands financiewezen onze aandacht trekt. — Hoedanig is toch die toestand? Voor renten, voor het te kort van het Amortisatie-Syndicaat, (vroeger als eene heilrijke bron van welvaart afgeschilderd,) moet het Vaderland jaarlijks opbrengen *f* 35,850,000; voor de gewone Staatsbehoeften *f* 32,540,000, dus eene gezamenlijk bedrag van *f* 68,390,000. — Het is nu de vraag of men kans ziet om in die behoefte te voorzien, zonder tot het ongelukkige middel van geldleeningen de toevlugt te nemen? — De spreker hoopt het, want hij kent geen verderfelijker systema, dan dat, hetwelk hij hier of daar wel eens heeft hooren vooruitzetten, dat vermeerdering van Staatsschuld vermeerdering van bloei zou ten gevolge hebben! — Hij meent dat de openingen, die de Regering tegen October aanstaande toegezegd heeft, zeer wel nu kunnen, ja moesten gedaan worden. De Regering heeft zes maanden den tijd gehad, om die in gereedheid te brengen. — De vraag of hij den toestand van ons financiewezen hopeloos acht, mag hij nog ontkennend beantwoorden, doch alleen in geval krachtig afdoende maatregelen van herstel genomen worden; neen die toestand is niet wanhopend, maar de Natie en de Vertegenwoordiging moeten veel met den mantel der liefde dekken, en daarentegen hebben zij regt te vorderen, dat een man aan het hoofd van 's lands geldmiddelen worde geplaatst, die de wonden wil genezen, die een wezenlijke weldoener des Vaderlands zijn wil. Gedurige teleurstelling maakt twijfelmoedig, daarom kan, mag hij niet alleen op beloften, de tegenwoordige wetten aannemen. Geen wonder dat 's lands uitgaven en middelen nu niet strooken. Onvoorzigtig heeft men de opcenten van verschillende belastingen afgenomen, terwijl men te gelijker tijd schulden opstapelde; men hoorde niet naar de waarschuwende stemmen, nu valt het moeijelijk de opcenten weder te verhoogen. — Het daarmede gebeurde geeft een nieuwen maatstaf hoe min men aan beloften kan hechten. — De voorgedragene wet omtrent de Ministeriële verantwoordelijkheid heeft hem niet van gevoelen doen veranderen. — Dat onderwerp staat toch, volgens den Minister zelven, in geen verband met de begrooting. En deze is en blijft even slecht als te voren. — Dan eerst, als er zal bestaan vertrouwen, openbaarheid, waarheid, onderlinge medewerking tot opbouw van een beter financiewezen, zal hij voor de begrooting stemmen.

De heer *Luyben* is in gelijken zin gestemd. Hij noemt het verminderd bedrag der begrooting slechts fictief, zoodat het den spot drijven is met het gezond verstand, die te willen aanprijzen. — Hij vindt nog geene openhartigheid, maar wel beloften voor de toekomst, die geheel onzeker zijn, zoo b. v. hangt de werkelijke invoering van de Ministeriële verantwoordelijkheid van de toestemming der Eerste Kamer af. — De redenaar spreekt met afkeuring van openingen, die door den Minister van Financien in eene conferencie met de Presidenten der afdeelingen zijn gegeven. Daartoe behoorde, dat, zonder de voorafgaande aanneming der begrooting de Handel-Maatschappij geene voordeeliger overeenkomst wilde sluiten, dat, om in bestaande behoeften te voorzien, niet slechts de fondsen voor den Arnhemer spoorweg, maar ook andere kassen zijn aangesproken, en dat de verwerping der tegenwoordige wet tot een geheelen ommekeer van zaken zouden leiden. — De spreker meent dat hij zich door zoodanige afschilderingen niet mag laten weerhouden de begrooting, als zij slecht is, af te stemmen. — Buitendien die voorspelling van een ommekeer van zaken verraadt de geneigdheid bij de Regering, om elke mogelijke katastrophe op rekening van de Staten-Generaal te werpen. Wat wordt er alzoo van de vrijheid van discussie? — De spreker nu wil de begrooting niet aannemen, en hij wil ook geen ommekeer van zaken in het Vaderland. — Zulke onheilen zijn, zoo hij zich niet bedriegt, zeer goed te voorkomen, mits de Regering slechts openhartigheid betoone en aan billijke verlangens gehoor verleene. Zoo beschouwt hij de Ministeriële verantwoordelijkheid met het contraseign, betere regeling van de Rekenkamer, jaarlijksche beraadslaging over de begrooting, afschaffing van het Syndicaat, volledige verantwoording van de baten der O. I., en dat alles bij bloote toezeggingen, of in ontwerp. — Met verbazing had de spreker vernomen, dat de bloote toezegging van het invoeren der Ministeriële verantwoordelijkheid een lid, op wiens gevoelen hij den hoogsten prijs stelt, tot aanneming der tegenwoordigen wetten heeft genoopt. — Hij, de heer *Luyben*, op hechtte waarborgen aandringende, wil geene democratie, maar ook geene aristocratie, hij wil het Staatsverdrag gewijzigd zien in een zin zoo als de meerderheid aan de Regering heeft aangegeven, hij wil dat Ministers niet langer achter den mantel des Konings schuilen. Die waarborgen en wijzigingen staan wel degelijk in verband met de begrooting, te meer daar de Regering met het voorstellen van eenige derzelve de Kamer tot het laatste heeft laten wachten. Hij ziet dan ook dat vele toezeggingen weder onvervuld zullen blijven, en het staat te bezien, als de Eerste Kamer zulks afslaat of wij immer de Ministeriële verantwoordelijkheid in de grondwet zullen geschreven zien.

De heer *Schimmelpenninck* juicht de verbeteringen in het Departement van Oorlog hoogelijk toe, maar, in weerwil van zijne belangstelling voor de brave verdedigers des Vaderlands, meent hij uit het oogpunt van het algemeen belang, op nog meerdere bezuinigingen te moeten aandringen en tevens vooral op de herziening der wetten op de militie en schutterijen; 's lands geldelijke toestand is, zijns inziens, hagchelijk. De gewone uitgaven des lands worden door hem, zonder nog van het onbekende te gewagen, op 70 millioen, de inkomsten met al wat daaronder te rangschikken is, op 52 en een half millioen berekend. — Er zal dus een jaarlijksch te kort van 17 en een half millioen blijven bestaan. — Eenigermate zal daaraan wel kunnen worden te gemoet gekomen, daar subsidien uit de inkomsten der Kolonien, door voortdurende bezuinigingen en door eene herziening van ons belastingstelsel, doch het te kort zal niet geheel kunnen worden gedekt. Dat eene jaarlijksche subsidie van 11 millioen uit de Oost zou kunnen worden verwacht, beschouwd hij als geheel overdreven. In dezen stand dringt hij op sterker waarborgen voor de toekomst aan, vooral verlangt hij geheele blootlegging van den staat der financien, volledige intrekking van het Syndicaat, wijziging van art. 60 der grondwet. De voorgedragene Ministeriële verantwoordelijkheid acht hij ongenoegzaam. Hij eindigt met eene aanmaning dat men toch op de teekenen der tijden moge letten, en niet vergete, welk een nadeeligen invloed de thans bestaande geschillen, indien zij zich over zes maanden mogten herhalen, ten laatste op de stemming der bevolking zullen hebben, en betuigt, dat de liefde voor Koning en Vaderland zijne eenige drijfveer is.

De heer *Gouverneur* (die overigens zijne stem nader zal bepalen) noemt de uitlegging, door de Regering aan art. 60 der grondwet gegeven, noodlottig. De Ministeriële verantwoordelijkheid, zoo als zij thans is voorgedragen, acht hij eene gevaarlijke wijziging van ons Staatsregt, die er toe zou kunnen leiden, dat zich eenmaal eene factie tusschen den Koning en de Natie stelde. Te gelijk had aan den Koning het regt tot ontbinding

der Tweede Kamer en tot het doen van een beroep op de Natie moeten worden toegestaan. Hij weet wel, dat dit verder tot het invoeren van regtstreeksche verkiezingen leiden zal; doch acht dit een natuurlijk gevolg van het invoeren der Ministeriële verantwoordelijkheid.

De heer *Luzac* meent, dat de regtstreeksche verkiezingen bij eene zoo kalme Natie als de Nederlandsche geen bezwaar kunnen opleveren. Uit eene soort van vaderlijke grootmoedigheid mag hij begrootingswetten die hij niet goedvindt, niet aannemen, vooral niet na onvoldoende waarborgen voor de toekomst.

Behalve de heer *Gouverneur*, zullen de heeren *Tromp*, *Verwey-Mejan* en *Corver Hooft*, nadere inlichtingen afwachten; zij opperen nog vele bedenkingen, geput uit den ongunstigen staat van 's lands financiewezen. De heer *Tromp* zegt, dat hij weinig heeft aan het zoogenaamde leencrediet. Dat ons land dit crediet nog bezit, is enkel daaraan toe te schrijven, dat men tot nu toe in de prompte betaling der rente heeft kunnen voorzien; maar waar moet het heen, daar men telkens door nieuwe geldleeningen in de betaling dier renten voorziet. Het verder voortgaan op dien weg leidt tot Staatsbankroet. Hij had, na al het gebeurde in het laatste halfjaar, liever eene credietwet, dan eene gave begrooting toegestemd.

De heer *Verwey-Mejan* vindt het kwaad, aan 's lands geldmiddelen knagende, niet in personen; want aan de eerlijkheid en goede trouw onzer Staatsdienaren valt niet te twijfelen; maar aan het verkeerde in onze instellingen. Deze zijn althans zoodanig toegepast, dat de begrootingen ten laatste geheel fictief werden en de goedkeuring der Kamer naar eene ijdele praalvertooning geleek. Ook de tegenwoordige begrooting bevat niet de geheele waarheid. Indien het uitzigt niet geopend ware op het betreden van een beteren weg in de toekomst, dan zou hij omtrent het verwerpen dezen begrooting niet aarzelen. Thans verkeert hij deswege in twijfel. Hij wil liever opbouwen, dan afbreken. Mogt de Minister hem geruststellen vooral nopens eene betere regeling van de Rekenkamer, dan zal hij voor de wetten stemmen.

Er waren nog verscheiden sprekers ingeschreven. De zitting is tot dezen avond verschoven.

Avondzitting van den 18den dezer.

De beraadslagingen voortgezet zijnde, hebben de heeren *Frets*, *van Asch van Wyck*, *van Alphen* en *de Jonge* zich nog vóór de begrooting verklaard, waartoe zij voornamelijk door de belofte des Konings en de verkregene waarborgen besloten hadden. Men meende, dat er werkelijk van de zijde der Regering groote toenadering was betoond, en de Kamer haar thans de behulpzame hand behoorde te bieden, om op den ingeslagen beteren weg voort te gaan.

Zijne Exc. de Minister van Financien, ad interim, vangt aan met het maken van twee voorloopige aanmerkingen, als: 1°. dat de begrooting slechts eene tijdelijke begrooting is, alleen voor 1840 werkende, welker aanneming geene gevolgtrekking hoegenaamd voor de toekomst zal kunnen opleveren; en 2°. dat de aanneming der begrooting aan de Regering den tijd en de gelegenheid laat, om de gedane beloften te volvoeren, en voor de toekomst zorg te dragen. — Wat nu aangaat de begrooting van uitgaven, doet Zijne Exc. de zeer aanmerkelijke vermindering uitkomen, welke dezelve aanbiedt, in vergelijking met de voorstellen, die in December verworpen zijn. De bereids ingestelde bezuinigingen bedragen $2\frac{1}{2}$ millioen. Krachtdadige besparingen zijn bij het Departement van Oorlog ingevoerd. In dit opzigt heeft de Regering volkomen aan hare belofte voldaan. — Nopens de voordragt van wet op de middelen toont Zijne Exc. aan, dat de gelden, door Belgie betaald, gebruikt worden ter aanvulling van de behoeften der schatkist, welke aan de kolonien, die ten achteren zijn, moet bijspringen; dat er dit jaar geene bijdrage uit de Oost-Indische geldmiddelen onder de ontvangsten is kunnen worden opgenomen; dat dit het gevolg is der verwerping van de leeningswet van 56 millioen; dat, bij eene aanneming der begrooting, er met de Handelmaatschappij nader over den verkoop der producten van de kolonien zal kunnen worden gehandeld, en dat bij eene aanneming derzelve, alle vooruitzigt bestaat, dat de geldmiddelen der Overzeesche Bezittingen voor eene volgende begrooting gunstig op de inkomsten zullen kunnen werken. — De Minister geeft te kennen, dat het op zijn uitdrukkelijk verzoek is, dat de Koning er in heeft toegestemd, om Hoogstdeszelfs geëerbiedigden naam aan het hoofd der gedane verklaring te hechten, omdat hij, Minister, bespeurd had, dat men in zijne verklaring niet berustte, omdat er bij de behandeling eener volgende begrooting een andere Minister met het beheer van 's lands geldmiddelen zou zijn belast. — Zijne Exc. herinnert, dat de begrooting *alleen* voor 1840 is; dat, mogt zij worden verworpen, de voor te dragene credietwet niet anders zijn kan, dan de begrooting zelve; dat daarvan het gevolg zou zijn de stilstand in 's lands financien; dat het belang der geheele Natie de aanneming vordert; dat dit belang toch medebrengt, dat alle stagnatie worde vermeden; dat, wordt de begrooting verworpen, het tafereel der gevolgen niet te donker is af te malen; dat daaruit een ongelukkige toestand zou geboren worden, waarvan men moest ijzen; en dat, gaat de begrooting door, er tijd en gelegenheid zal zijn, om over 's lands financien een beter toestand te vestigen, voor de toekomst zorg te dragen. Zijne Exc. verklaart, dat het openleggen van den staat der financien des Rijks op dit oogenblik onmogelijk is, omdat nog vele bescheiden, welke daartoe gevorderd worden, zich nog in Belgie bevinden, en men dezelve eerst zal kunnen verkrijgen, wanneer alle verrekeningen met dat land zullen zijn afgeloopen. Daarbij is het op dit oogenblik onraadzaam, om dien geheelen staat van zaken aan de wereld bekend te maken. De toegezegde openhartigheid zal bij de behandeling der begrooting voor 1841 van zeer groot gewigt zijn. De aanneming der begrooting zal de Regering in staat stellen, om voor de toekomst te zorgen; daaruit zal de gelegenheid geboren worden, om over de koloniale geldmiddelen te handelen, en tot een bepaald stelsel diensaangaande te komen. De Minister erkent, dat de staat der financien zeer bezwarend is, en dat de uitgaven verre de ontvangsten overtreffen; maar hij beschouwt dien toestand niet hopeloos, wanneer men slechts gepaste maatregelen tot herstel bij de hand kan nemen, en daartoe wordt tijd en gelegenheid gevorderd. Ons land heeft nog vele resources. De opcenten der belastingen kunnen op derzelver vorig standpunt hersteld worden. Het belastings-stelsel kan verbeterd worden, en welligt kan ook daaruit eene vermeerderde opbrengst voortvloeijen. Uit een en ander kan ten minste blijken, dat de verklaring, achter het verslag der centrale sectie geplaatst, niet op losse schroeven steunt. — Na dit alles vermeent Zijne Exc., dat de keuze der Kamer niet twijfelachtig kan zijn. Overigens voor hen, die de begrooting in verband beschouwen met de herziening der grondwet, zijn de noodige waarborgen geschonken, de daartoe leidende wetten aangeboden. Aan vele der verlangens van de Kamer is volkomen voldaan. Wil men de dierbaarste belangen des lands niet in de waagschaal stellen, dan behoort de Kamer het budjet aan te nemen. Wanneer men de goede gevolgen, aan de eene zijde, en de kwade gevolgen, aan den anderen kant, mogt nagaan, dan kan er geen twijfel bestaan. — De heer *van Dam van Isselt* bestrijdt de meening van den heer *de Jonge* en den Minister, dat men, bij de stemming over deze begrooting, op de gevolgen letten moet, die eene tweede verwerping zou kunnen doen ontstaan. Op die wijze zou men altijd eene slechte begrooting behouden. Die verdediging van het budjet kan geen invloed op zijne overtuiging uitoefenen. De Regering heeft tijd genoeg gehad, om aan den wensch der Kamer te voldoen. Ook nu nog heeft zij daartoe zes weken de gelegenheid. Spreker verheugt zich over de meening des Ministers, ten aanzien van den financielen toestand des Rijks, maar hij weusehte dat Zijne Exc. dit met cijfers had aangetoond. Hij blijft bij zijn gevoelen, zoo lang het tegendeel niet onwederlegbaar is aangetoond, dat er een jaarlijksch te kort van 17 mill. bestaat. Hij bedroeft zich nog altijd, dat de naam des Konings in de discussien is gemengd. Hij hoopt, dat de Minister, die den Koning daartoe uitgenoodigd heeft, ook in de toekomst zich daarvoor verantwoordelijk stellen zal. Er is ook in 1834 uit 's Konings naam eene plegtige verklaring gedaan. Ook die belofte werd niet nagekomen. Ook stelt men den Koning bloot aan den blaam, dat hier te lande de regel niet toepasselijk is: *een man een man, een woord een woord*. De Koning behoort aan dien blaam niet te worden blootgesteld, omdat het een Minister goeddunkt. Overigens moet hij verklaren, dat de redenen, welke door Zijne Exc. zijn aangeroerd, om de Kamer tot de aanneming te doen besluiten, niet den minsten indruk bij hem hebben te weeg gebragt, en bij alzoo ook geene vrijheid heeft de begrooting aan te nemen.

Geen der leden meer het woord vragende, gaat men ter hoofdelijke stemming over, met dat gevolg, dat de begrooting van uitgaven wordt *aangenomen* met eene meerderheid van 32 tegen 22 stemmen.

Vóór hebben gestemd de heeren: *Corver Hooft*, *Hooft*, *Snouck Hurgronje*, *Dijkmeester*, *van Sijtzama*, *Hinlopen*, *van de Poll*, *van der Grinden*, *Druyvesteyn*, *van Asch van Wijck*, *van Rappard*, *van Tuyll van Heeze*, *Crommelin*, *van Akerlaken*, *de la Court*, *Boddaert*, *Wijnaendts*, *Knipherst*, *d'Escury van Heinenoord*, *van der Star Bulsman*, *van Hoorn van Burgh*, *de Jonge*, *Clifford*, *van den Velden*, *Weerts*, *van Hemert*, *van de Mortel*, *Beelaerts*, *van Meeuwen*, *van Alphen*, *Frets* en *van Swinderen*.

Tegen hebben gestemd de heeren: *Warin*, *Gouverneur*, *Schimmelpenninck*, *Verwey-Mejan*, *van Dam van Isselt*, *Sandberg*, *Binkes*, *Romme*, *Gevers*, *Roëll*, *Brongers*, *Backer*, *Vijfhuis*, *Luyben*, *Repelaer*, *Tromp*, *Bruce*, *Luzac*, *van Nagell*, *Rengers*, *Cats* en *Gockinga*.

Daarna wordt de voordragt nopens de *middelen* in hoofdelijk omvrage gebragt, en met 33 tegen 21 stemmen *aangenomen*.

Tegen dit ontwerp hebben gestemd de heeren: *Warin*, *Gouverneur*, *Schimmelpenninck*, *Verwey-Mejan*, *van Dam van Isselt*, *Sandberg*, *Binkes*, *Romme*, *Gevers*, *Roëll*, *Brongers*, *Luyben*, *Tromp*, *Bruce*, *Luzac*, *van Nagell*, *van de Mortel*, *Rengers*, *Cats*, *van Alphen* en *Gockinga*.

Niets meer aan de orde van den dag zijnde, is de vergadering onbepaald gescheiden.

— Zijne Maj. de Koning heeft als Vice-Consul der Beide Sicilien te Dordrecht erkend den heer *J. Buys 't Hooft*. Volgens een besluit van Burgemeesteren en Wethouders der stad 's Gravenhage is aan den verdienstelijken kunst- en tooneelschilder *B. J. van Hove* de zilveren gedenkpenning vereerd, welke op last van het stedelijke Bestuur, ter bekrooning gegeven is aan de kunstenaars, die op de laatste 's Gravenhaagsche tentoonstelling proeven van hunne bekwaamheden gegeven hebben. De Hertog van Nassau heeft aan den heer Legatie Raad *Mazel* eene zeer fraaije gouden snuifdoos, omzet met brillanten, geschonken, als een blijk van tevredenheid over het waarnemen der belangen van het Nassausche Hof bij het Fransche, tijdens de heer *Mazel* aldaar zaakgelastigde was. In 's Gravenhage is den 16den dezer plotseling overleden de hoog welgeboren heer *M. L.* Baron *d'Tuey*, Hofmaarschalk van HH. KK. HH. Prins en Prinses der Nederlanden, Ridder der Militaire Willems- en andere buitenlandsche orden. Te Groningen is den 13den, in den ouderdom van 93 jaren overleden Jhr. Mr. *H. L. Wichers*, Commandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw, laatstelijk Staatsraad in buitengewone dienst. De brikken *de Venus*, *Courier* en *Windhond*, het fregat *de Sambre* en de corvet *de Argo* zullen in het aanstaande zomergetij eenen kruistogt in de Noordzee ondernemen. Zr. Ms. fregat *de Waal* van 60 stukken is den 16den te Rotterdam met goed gevolg van stapel geloopen. Beursprijzen van eenige effecten te Amsterdam den 18den Mei, Werkl. Schuld $2\frac{1}{2}$ pCt. 53; 5 pCt. $100\frac{3}{16}$; Kansb. $24\frac{3}{16}$; Hand.-Maats. $181\frac{7}{8}$; Ardoin 5 pCt. $27\frac{1}{8}$; Coup. Ard. $19\frac{1}{16}$.

180STE KONINKLIJKE NEDERLANDSCHE LOTERIJ.

Trekking der Vierde Klasse.

1ste Lijst.	N°. 6441 een premie van *f* 1000. N°. 17306 een prijs van *f* 25,000. N°. 8210 een prijs van *f* 1500. N°. 18646, 10684 en 2487, ieder een prijs van *f* 1000.
2de ——	N°. 16211 een prijs van *f* 2500. N°. 7944 en 586, ieder een prijs van *f* 1000.
3de ——	N°. 15910 een prijs van *f* 10,000. N°. 14497 een prijs van *f* 1000.
4de ——	N°. 13622, 6836 en 637, ieder een prijs van *f* 1000.

*** **Getrouwd:**

W. L. F. MOLTZER,
beroepen *Predikant* te *Waalwijk*,
EN
C. F. BLOM VAN ASSENDELFT.

WOERDEN
den 14den Mei 1840.

*** **Getrouwd:**

A. J. ZUUR, van *Leyden*,
EN
C. P. VAN HAAGEN,
van *Utrecht*.

UTRECHT
den 14 Mei 1840.
(*Eenige Bekendmaking.*)

*** Heden overleed, na eene kortstondige ziekte van slechts vijf dagen, mijn geliefde Echtgenoot, **JAKOB VAN DER HORN Bz.**, in den ouderdom van Zestig Jaren en zes maanden.

LEIDEN
den 15 Mei 1840.

H. M. PELTENBURG,
Wed. J. VAN DER HORN Bz.

*** Heden ontsliep in de hope des beteren levens, onze teedergeliefde Dochter, **ANNA ALEIDA**, den ouderdom bereikt hebbende van ruim achttien Jaren.

LEYDEN
den 17 Mei 1840.

W. N. MUNTING.
J. M. MUNTING,
geb. DE JONG.

*** Na een langzaam verval van krachten, overleed heden, voorzien van de genade-middelen der R. C. Kerk, onze waarde Vader en Behuwd-Vader **PIETER REYNAARD**, in den gezegenden ouderdom van bijna 89 Jaren.

LEYDERDORP
den 17 Mei 1840.

W. REYNAARD.
Uit aller Naam.

*** De Ondergeteekenden berigten hunne geëerde Klanten, dat de Persoon van **F. A. LISSONE**, thans Bediende bij den Heer J. A. VAN DER VELDE alhier, buiten voorkennis of procuratie Gelden voor hun heeft ontvangen en daarvoor gekwiteerd, zonder dezelve aan hun te verantwoorden, zoodat zij zich verpligt zien, in verband met hunne Circulaire van 1 Januarij dezes Jaars, een ieder te waarschuwen, geene Gelden voor hun aan hem af te geven.

Rotterdam, 17 Mei 1840. **H. GROOS & ZOON**, *Wijnkoopers*.

*** De Ondergeteekende, Eigenaar geworden zijnde, der van ouds bekende **POULIERS-AFFAIRE** van de Wed. **HOLTZ**, in de Pieters Choorsteeg alhier, beveelt zich bij deze in de gunst van zijne geëerde Stadgenooten, om te leveren, alles wat tot zoodanig vak behoort; beloovende eene civiele en prompte bediening.

C. VAN DER WAARD.

*** De Ondergeteekende heeft de eer het Publiek bekend te maken, dat het **KOFFIJHUIS** van ouds genaamd *DE EENDRAGT*, veranderd is in die van *GRAND SALON*.

A. J. VERMEY.

*** **VERKOOPING** op Zaturdag den 23 Mei 1840, des avonds ten zes ure, in het *Heeren-Logement* aan den Burg te Leiden, van een **HUIS** en **ERVE**, op de Breedestraat bij de Botersteeg, Wijk 4 N°. 243. Van een **DITO** op de Hoogewoerd, omtrent de Rijnstraat, Wijk 3 N°. 348. Van twee **DITO** op de Hooigracht, bij den Ouden Rijn, Wijk 7 N°. 833. Van een **DITO** op de Haarlemstraat, omtrent de Turfmarkt, Wijk 6 N°. 361. Allen te Leiden. En van onderscheidene andere **HUIZEN** en **ERVEN**, staande en gelegen zoo binnen gemelde Stad als onder Leiderdorp; alsmede van eenige **SCHULD-** en **HYPOTHEEK-BRIEVEN**. Alles in het breede bij Billetten omschreven.

Nadere Informatiën zijn te bekomen ten Kantore van den Notaris P. **MULLER**, te Leiden.

Bij de Wed. ANTHONY DE KLOPPER EN ZOON, te Leyden.